

РЕШЕНИЕ

№ 6600

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **6227** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. чл. 1 от ЗОДОВ. Образувано е по искова молба от “САМИ МИЙТ БГ” ЕООД-С., с представляващ Р.М., допълнена с уточняваща ИМ от 23.12.20г/л.130/, против ОДБХ-С. област, с която се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 6 605 244.92лв /4 213 007.79лв преки вреди и 2 392 237.13лв пропуснати ползи/, настъпили пряко и непосредствено в резултат на отменено на 03.12.18г. Разпореждане № 04/29.11.16г за спиране експлоатацията на животновъден обект, издаден от гл.инспектор в ОДБХ-С. област, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на ИМ /30.10.20г/ до окончателно изплащане на сумата.

В ИМ се сочи, че съгласно договор за финансова помощ от 26.04.13г. с ДФЗ по мярка 121”Програма за развитие на селските райони”, в [населено място] м.Къртала, общ.И. дружеството е изградило птицеферма за отглеждане на патици, животновъден обект с ветеринарен рег.№ 2065-0082, проект “Изграждане на птицеферма за отглеждане на патици с административно-битова част”. По проект във фермата от 18.02.17г. е трябвало да се отглеждат патета порода пекинска, закупени като едnodневни от бълг.производител, като за 6 седмици всяко достига живо тегло от 3.551кг, при 2.5% смъртност и 1.96 индекс на консумация на фураж за достигане на килограм живо тегло.Предвидено е едно зареждане да е с 13 500 патета, за 6-седмичен цикъл, общо 8 цикъла годишно, т.е. 108 000 заредени патета, от които 105 300 отгледани живи- с общо живо тегло 373 920.30кг /или алтернативно- зареждане на 24 партии от по

4500 патета на всеки 15 календарни дни, т.е. общо 108 000 заредени патета за година/. В РБ пекински патици се изкупуват от износители и птицекланици за угоен втлъстен черен дроб и патешки меса, основно за Франция и по-малко за Б., Испания и Германия. На 18.02.17г. фермата е трябвало да заработи с пълен капацитет/заредени 13 500 патета/, на тази дата е следвало да се реализират и първите приходи от дейността на пълен капацитет- при договори за доставка на патици от 13.05.16г. и 17.05.16г. С Разпореждане № 04/26.11.16г. обаче гл.инспектор при ОДБХ-С. област спира експлоатацията на обекта до изпълнение на Предписание № 18/29.11.16г. Разпореждането е отменено окончателно с Решение № 14834/03.12.18г по д.№ 6569/17г. на ВАС/потвърдено е Решение на АССО № 229/22.03.17г/. От отмененото разпореждане за дружеството са настъпили следните преки вреди: 1/ дружеството не е успяло да изпълни договор от 13.05.16г. със ЗП Ст.С.- трябвало е да му доставя, считано от 18.02.17г., през 15 календарни дни, по 34 476 патици с живо тегло 3.550кг; ЗП предявил претенция за неустойки за периода 18.02.17г.- 03.12.18г. в размер на 632 080лв; 2/ дружеството не е успяло да изпълни договора си от 17.05.16г. с “Ависпал” ООД-трябвало е да му доставя, считано от 18.02.17г., през 15 календарни дни, по 70 824 патици с живо тегло 3.550кг; “Ависпал” ООД предявил претенция за неустойки за периода 18.02.17г.- 03.12.18г. в размер на 1 298 440лв. В резултат- ищецът заплатил на двете дружества общо неустойки в размер на 1 930 520лв за периода 18.02.17г.-03.12.18г. 3/ ищецът сключил договор с П. на 28.04.16г., с 3 анекса към него, за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка на дружеството, с цел реализиране на обекта/освен финансирането от ДФЗ/, като след 30.06.18г. дружеството вече не можело да погасява задълженията по кредита- поради невъзможност да реализира приходи от обекта. До 30.06.18г. плащал вноските със закъснение- върху тях му начислявали лихви за просрочие на вноските, като за периода м.11.16г.-м.06.18г. заплатените лихви за просрочие са 16 838.65лв. След 30.06.18г. дружеството спряло да плаща по кредита и на 26.02.19г. П. му отправила покана за доброволно плащане, дружеството не успяло да плати, образувано било от П. изпълнително дело при ЧСИ, при публична продан на банката-кредитор били възложени сгради и машини на дружеството за сумата от 773 000лв., но тяхната отчетна стойност била 3 038 649.13лв., поради което разликата между стойността на възлагане и отчетната стойност на машините и сградите от 2 265 649.13лв се явява загубата за дружеството. От отмененото Разпореждане за дружеството са настъпили следните пропуснати ползи: 1/ ако обектът е работел според одобрения от ДФЗ бизнесплан, то дружеството е щяло да реализира заложената печалба от 1 436 791.03лв; 2/ със заповед от 27.06.18г. ДФЗ отказва финансиране в размер на 950 987.16лв по заявление за разширяване на обекта от 07.12.16г., тъй като към 07.12.16г/датата на кандидатстване/ и към 09.03.17г/дата на проверка/- обектът не е заселен с патици/тъй като с Разпореждане № 04/29.11.16г е спряна експлоатацията му;/ 3/ законна лихва върху платените на П. лихви за забава, за периода 01.01.17г-30.10.20г/датата на ИМ/, в общ размер на 4 458.94лв. Ищецът моли да му бъде присъдено обезщетение в общия размер на 6 605 244.92лв. /4 213 007.79лв. преки вреди и 2 392 237.13лв. пропуснати ползи/, пряка и непосредствена последица от отмененото Разпореждане № 04/29.11.16г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на ИМ/30.10.20г./- до окончателно изплащане на сумата, както и разноските по делото. В уточняваща ИМ от 23.12.20г. /л.130/ се уточняват периодите на претендираните вреди /29.11.16г- 03.12.18г/, като само относно претендираните

пропуснати ползи - законна лихва върху платените на П. лихви за забава в общ размер на 4 458.94лв, периодът е 01.01.17г- 30.10.20г/датата на ИМ/. В становище от 25.03.21г. ищецът уточнява, че Предписание № 18/29.11.16г не подлежи на обжалване/само Разпореждането подлежи/, като срокът за изпълнението му е бил 2-седмичен/а Разпореждане № 04/29.11.16г е със срок на действие- до изпълнение на П./. Претендира разноски. Подробни съображения развива в писмени бележки.

Ответникът ОДБХ-С. област/ самостоятелно ЮЛ съгл. чл. 7 от ЗБАБХ/ се представлява от адв. Г., която оспорва иска като неоснователен и недоказан, претендира разноски, възразява за прекомерност на адв.хonorар на ищеца. В отговор на иска от 15.02.21г/л.164/ ответникът сочи, че: 1/ Разпореждането е издадено на 29.11.16г. и е действало до датата на жалбата срещу него/чл.166 ал.1 от АПК вр. чл.131 ал.2 т.2 от ЗВМД/, като всъщност не е произвело правно действие, така че претендираните вреди, дори да са налице, не са пряка и непосредствена последица от него; 2/ въпреки, че съдът при отмяната на Разпореждането приема в мотивите си същото за такова по чл.253 от ЗВМД/отгм/, това не е така и Разпореждането е акт по чл.131 ал.2 т.2 от ЗВМД, като няма предв.изпълнение по силата на закона/в този см. д.№ 63/12г на ВАС/; 3/ не е налице нито една от трите предпоставки по чл.1 от ЗОДОВ, като бизнеспланът касае основно строителна дейност, а не отглеждане на патици; 4/ към 08.12.15г/когато е издадено Удостоверение за регистрация на животновъден обект/, към 29.03.16г/датата на Анекс към договора с ДФЗ/, към 29.11.16г/когато е издадено Разпореждането/, към 07.12.16г/заявлението за финансиране на разширяване на обекта/, към 09.03.17г/проверката от ДФЗ по повод заявлението за финансиране на разширяване/- в обекта не се отглеждат патки; 5/ оспорва се като нищожно Удостоверение за регистрация на животновъден обект №233/08.12.15г- подписано е със запетая от лице без посочено име и длъжност, с недоказана компетентност; 6/ помощта по договор от 26.04.13г с ДФЗ е изплатена на ищеца, но се оспорва като нищожен Анекс от 29.03.16г към договор от 26.04.13г с ДФЗ- подписан със запетая пред името на ИД на ДФЗ-Р.П.; 7/ видно от Заповед № 03-РД/2613/27.06.18г- ДФЗ отказва финансиране на разширяването на обекта поради “нередовности, непълнота и неяснота на заявени данни и посочени факти”, т.е. отказът не е заради Разпореждането, а дружеството е следвало да обжалва тази заповед/ако не я е обжалвало, пропуснатите му ползи са от нея, а не от Разпореждането/; 8/ отказването на финансиране от ДФЗ не следва изобщо да се третира като пропусната полза/която трябва да е сигурна, а не предполагаема/; 9/ оспорват се като нищожни/симулативни по чл.26 ал.2 изр.5 от ЗЗД/ договорите на дружеството от 13.05.16г и от 17.05.16г с двамата съконтрахенти - за доставка на отгледани патици, както и уведомления- от 30.11.16г, 2 бр. от 04.12.18г, от 07.12.18, от 12.12.18г, от 14.12.18г, ведно със споразумителни протоколи- от 11.03.20г и от 28.02.20г; 10/ видно от публикувания счетоводен баланс на ищеца към 31.12.16г-осчетоводил е значителна загуба за 2016г, като са отразени задължения към финансови институции и доставчици/това говори за липса на финансова обезпеченост и до 29.11.16г/; 11/ в счетоводния баланс към 31.12.17г не са отразени дължими неустойки /задължение към доставчици,извънредни разходи-сметка 629/; 12/ неустойките към двамата съконтрахенти на дружеството са предвидени в необичайно висок размер- 60%, което говори за неадекватно поемане на риск от страна на дружеството, но това е негова лична отговорност; 13/ и без Разпореждането, ищецът не е бил в състояние да плаща по договора за оборотни средства и текущи задължения

с П. от 28.04.16г - за 2015г е имало осчетоводена загуба, нараснала през 2016г; 14/ ищецът е имал и друг по-ранен договор с П.- от 26.06.15г, обезпечен със залог на цялото търговско предприятие на ищеца, именно за неговото неизпълнение преди 29.11.16г - П. е образувала изп.дело/а не заради овърдрафта от 28.04.16г/; 15/ не са ангажирани никакви доказателства от ищеца, че договорът за овърдрафт с П. има връзка и е отпуснат във връзка с проц. обект и респ. за закупуване и отглеждане на патици в него; 16/публ.продан от ЧСИ е поради неизпълнение договор от 26.06.15г, като ако имуществото на ищеца е продадено в негова вреда- има законово предвидена отговорност на ЧСИ за вреди /д.№ 3696/07г на ВКС/; 17/ липсва пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между претендираните вреди и отмененото Разпореждане, което е действало от 29.11.16г до 21.12.16г; 18/ налице са много други фактори, действали в претендирания период на вредите, извън Разпореждането; 19/ всъщност правопораждащият факт за претенциите на ищеца е Удостоверението за въвеждане в експлоатация на животновъдния му обект, но то е нищожно; 20/ вероятните печалби след 29.11.16г зависят от много други фактори-напр. Заповед от ИД на БАБХ от 10.11.17г - за забрана предвид констатирани огнища на птичи грип. Претендира разноски.В молба от 28.09.2023г. оспорва договорите за цесия поради липса на достоверна дата, липса на доказателства, че цената е платена и липса на яснота относно лицата, подписали документите за страната цедент. Прокурорът изразява становище за неоснователност на иска и моли същия да бъде отхвърлен.

Съдът намира иска за допустим, предявен срещу надлежен ответник/самостоятелно ЮЛ по чл.7 от ЗБАБХ/ и пред надлежния съд. Поради което следва да го разгледа по същество. Въз основа на събраните по делото доказателствата, съдът установи от фактическа страна следното:

1/ Съгласно договор с ДФЗ за предоставяне на финансова помощ № 23/121/05720/26.04.13г/л.24/ по мярка 121 “Програма за развитие на селските райони 2007-2013г/, в [населено място] м.Къртала, общ.И. дружеството е изградило птицеферма за отглеждане на патици, животновъден обект с ветеринарен рег.№ 2065-0082, проект “Изграждане на птицеферма за отглеждане на патици с административно-битова част”. Заявлението е от 23.08.12г/л.438/. По бизнесплан/л.36/ във фермата от 18.02.17г. трябва да се отглеждат патета порода пекинска, закупени като едnodневни от бълг.производител, като за 6 седмици всяко достига живо тегло от 3.551кг, при 2.5% смъртност и 1.96 индекс на консумация на фураж за достигане на килограм живо тегло.Предвидено е едно зареждане да е с 13 500 патета, за бседмичен цикъл, общо 8 цикъла годишно, т.е. 108 000 заредени патета, от които 105 300 отгледани живи- с общо живо тегло 373 920.30кг /или алтернативно- зареждане на 24 партиди от по 4500 патета на всеки 15 календарни дни, т.е. общо 108 000 заредени патета за година./На 18.02.17г фермата е трябвало да заработи с пълен капацитет/заредени 13 500 патета/, на тази дата е следвало да се реализират и първите приходи от дейността на пълен капацитет- по договори за доставка на патици от 13.05.16г. и 17.05.16г. Помощта по Договора с ДФЗ/ 1 415 976.46лв, представляваща 50% от разходите за реализация на проекта-л.32/, е изплатена на ищеца/не се оспорва от ответника/, но ищецът не е изпълнил ангажимента си по Анекс от 29.03.16г/л.34/ - до 31.03.16г да насели обекта с всичките 13 500 патици/едно зареждане/. В този Анекс е предвидено и до 31.03.17г да се достигнат заложените в бизнесплана- 108 000 патици годишно/осем зареждания по 13 500/, като следва да се поддържа този

годишен брой до 31.03.21г. Ответникът оспорва като нищожен този Анекс от 29.03.16г към Договор от 26.04.13г с ДФЗ- тъй като е подписан със запетая пред името на ИД на ДФЗ-Р.П./л.35/. Оспорва се като нищожно и Удостоверение за регистрация на животновъден обект №233/08.12.15г/л.10/- подписано със запетая, от лице без посочено име и длъжност.

2/ С Разпореждане № 04/26.11.16г/л.11/ гл.инспектор Г. при ОДБХ-С. област спира експлоатацията на обекта със срок - до изпълнение на издадено на същата дата Предписание № 18/29.11.16г. Разпореждането е отменено окончателно с Решение № 14834/03.12.18г по д.№ 6569/17г на ВАС-л.20/потвърдено е Решение на АССО № 229/22.03.17г-л.13/. Видно от Решението на АССО разпореждането е издадено във връзка с осъществена проверка на ефективността на официалния контрол в съответствие с изискванията на Регламент/ЕО/ № 882/2004. Срещу Разпореждането е подадена до АССО жалба вх.№ 4373/21.12.16г, като Разпореждането е проявило действие в периода 29.11.16г- 03.12.18г/в този период дружеството не е могло да отглежда патици в обекта именно поради спирането на експлоатацията му по силата на Разпореждането/. Разпореждането е ПАМ по чл.253 ал.1 т.4 вр. ал.2 т.3 от ЗВМД/ред. ДВ бр.58/16г/ - видно и от мотивите на АССО/л.17/, като е подлежало на предв.изпълнение по чл.253 ал.5 от ЗВМД. Следователно жалбата от 21.12.16 не е спряла предв. му изпълнение по закон, а дружеството не е искало спиране от Съда по реда на чл.166 ал.4 от АПК. На 29.11.16г в обекта не е имало патици. Предписание №18/29.11.16г/л.136/ е било издадено във връзка с нарушаване на ветеринарномедицинските изисквания. На дружеството се налагат едновременно 2 бр.ПАМ по чл.253 ал.1 от ЗВМД- с Разпореждането и с П., като дружеството е обжалвало само Разпореждането/без да иска спиране на предв. му изпълнение по закон/, а не е обжалвал П./не го е и изпълнил-л.232/. Разпореждането по естеството си е акт по чл.131 ал.2 т.2 вр. ал.1 т.2 от ЗВМД, но правното основание за издаването му е чл.253 ал.1 т.4 вр. ал.2 т.3 от ЗВМД/ред. ДВ бр.58/16г//видно и от мотивите на ВАС/. В самото Разпореждане не е посочено правно основание за издаването му, като правната му квалификация е дадена от АССО и ВАС. Видно от Предписание № 18/29.11.16г - срокът за изпълнението му е бил 01.02.17г/а Разпореждането е със срок на действие- до изпълнение на П./.

3/ Дружеството е имало сключен и твърди, че не е успяло да изпълни Договор от 13.05.16г/л.89/ със ЗП Ст.С., със срок на действие 31.03.21г- трябвало е да му доставя, считано от 01.03.17г/л.90/, през 15 календарни дни, по 34 476 патици с живо тегло 3.550кг. Уговорена е неустойка- 10лв за всяка недоставена от ищеца патица.С уведомление от 30.11.16г/л.95/, получено на 01.12.16г, ищецът уведоми ЗП Ст.С., че отказва да доставя патици по график, тъй като от 29.11.16г обектът е спрял от експлоатация, поел ангажимент да уведоми при възможност за доставки.С уведомление от 04.12.18г/л.97/, получено на 06.12.18г, ищецът уведоми ЗС, че може да започне доставки. С уведомление от 07.12.18г - ЗП Ст.С. е поискал разваляне на Договора, претендирал неустойка по Договора и отправил покана за доброволното ѝ плащане/размер не е посочен/. С Уведомление от 12.12.18г/л.99/ ЗС претендира неустойка за 2017г и 2018г в общ размер на 632 080лв. Тя е платена от ищеца /чрез прихващане със задължения на ЗП към дружеството в размер на 700 000лв по договор за цесия от 20.02.20г/, на 28.02.20г- видно от споразумителен протокол/л.105/. Ответникът оспорва като нищожни/симулативни по чл.26 ал.2 изр.5 от ЗЗД/ Договорът от 13.05.16г , както и уведомления - от 30.11.16г, от 04.12.18г, от

07.12.18, от 12.12.18г, ведно със споразумителен протокол от 28.02.20г и Договор за цесия от 20.02.20г. Ответникът сочи, че в публикувания от АВ-ТР счетоводен баланс на ищеца към 31.12.17г не са отразени дължими неустойки /като задължение към доставчици, извънредни разходи-сметка 629/, освен това неустойката е предвидена в необичайно висок размер- 60%, което говори за неадекватно поемане на риск от страна на ищеца, но това е негова лична отговорност.

4/ Дружеството е имало сключен и твърди, че не е успяло да изпълни Договор от 17.05.16г/л.92/ с "Ависпал" ООД, със срок на действие 31.03.21г-трябвало е да му доставя, считано от 18.02.17г, през 15 календарни дни, по 70 824 патици с живо тегло 3.550кг. Уговорена е неустойка- 10лв за всяка недоставена от ищеца патица. С уведомление от 30.11.16г/л.96/, получено на 02.12.16г, ищецът уведомил съконтрахента, че отказва да доставя патици по график, тъй като от 29.11.16г обектът е спрял от експлоатация, поел ангажимент да уведоми при възможност за доставки.С уведомление от 04.12.18г/л.98/, получено на 05.12.18г, ищецът уведомил ООД-то, че може да започне доставки. С уведомление от 10.12.18г/л.102/ ООД-то е поискало разваляне на Договора, претендирал неустойка по Договора и отправил покана за доброволното ѝ плащане/размерът е 1 298 440лв/. С Уведомление №4/14.12.18г/л.100/ ООД-то претендира неустойка за 2017г и 2018г в общ размер на 1 298 440лв. Тя е платена от ищеца /чрез прихващане със задължения на ООД-то към дружеството в размер на 1 200 000лв по договор за цесия от 20.02.20г и при други задължения на ищеца към ООД-то - по договор за цесия от 17.09.18г и Договор за заем от 27.08.19г/, на 11.03.20г- видно от споразумителен протокол/л.103/. Ответникът оспорва като нищожни/симулативни по чл.26 ал.2 изр.5 от ЗЗД/ Договорът от 17.05.16г, както и уведомления - от 30.11.16г, от 04.12.18г, от 10.12.18, от 14.12.18г, ведно със споразумителен протокол от 11.03.20г, Договор за цесия от 20.02.20г/л.240/, Договор за цесия от 17.09.18г/л.237/ и Договор за заем от 27.08.19г/л.244г. Ответникът сочи, че в публикувания от АВ-ТР счетоводен баланс на ищеца към 31.12.17г не са отразени дължими неустойки /като задължение към доставчици, извънредни разходи-сметка 629/, освен това неустойката е предвидена в необичайно висок размер- 60%, което говори за неадекватно поемане на риск от страна на ищеца, но това е негова лична отговорност. Ответникът оспорва като нищожни/симулативни по чл.26 ал.2 изр.5 от ЗЗД/ още и уведомление от 17.09.18г/л.239/ и Договор за продажба на вземане от 10.03.20г/л.242/.

5/ Ищецът сключил на 28.04.16г Договор за овърдрафт по разплащателна сметка на дружеството с П./л.64/ за 650 000лв- за оборотни средства и заплащане на текущи задължения, с 3 анекса към него, със срок за ползване на овърдрафта- 27.04.17г. и срок за издължаването му- 28.04.17г. С Анекс № 1/26.04.17г/л.79/ срокът за усвояване на овърдрафта е удължен до 31.05.17г, това е и датата за издължаването му. С Анекс № 2/26.05.17г/л.81/ тези срокове са удължени - до 29.04.18 усвояване и до 30.04.18г издължаване, а с Анекс № 3/10.05.18г/л.82/ - всички задължения към П. е следвало да се платят до 30.05.19г. След 30.06.18г дружеството вече не можело да погасява задълженията по кредита, а до 30.06.18г плащал вноските със закъснение/ върху тях му начислявали лихви за просрочие, като за периода

м.11.16г-м.06.18г заплатените лихви за просрочие са 16 838.65лв/ . Видно от публикувания от АВ-ТР счетоводен баланс на ищеца към 31.12.16г/л.187-190/- той е осчетоводил значителна загуба за 2016г/ отразени задължения към финансови институции и доставчици, и преди датата 29.11.16г/, за предходната 2015г/л.183-л.186/ също е осчетоводил загуби /нараснали през 2016г/. Според СсчЕ- по-голямата част от овърдрафта не е ползвана за закупуване и отглеждане на патици. Ищецът представя изчисления/от сайта на НАП-л.106-125/ относно претендираната от него вреда, представляваща пропусната полза- законна лихва върху заплатените от него лихви за забава върху вноските по овърдрафта на П..

6/ Тъй като след 30.06.18г дружеството спряло да плаща по овърдрафта, с Покана за доброволно изпълнение от 26.02.19г/л.138/ П. направила Договора за овърдрафт от 28.04.16г предсрочно изискуем/срокът за плащане е бил 30.05.19г, според Анекс №3/. Дружеството не успяло да плати по Поканата и с уведомление от 31.07.19г на ЧСИ/л.140/ дружеството е уведомено, че П. се е присъединила като взискател по вече образувано изп.дело № 135/19г на ЧСИ № 927 /а е взискател по изп.дело № 792/19г на същия ЧСИ-във връзка с овърдрафта/. Ищецът е имал и друг, по-ранен Договор с П.- от 26.06.15г, обезпечен със залог на цялото търговско предприятие на ищеца/л.191/, като именно за неговото неизпълнение П. е образувала първото изп.дело № 135/19г/чак по-късно се е присъединила като взискател и заради овърдрафта от 28.04.16г, по който е образувано отделно изп.дело № 792/19г/. По това изп.дело № 135/19г е проведена публична продажба на имущество на ищеца, като видно от съобщение от ЧСИ от 02.10.19г/л.146-153/- недвижимото е възложено на банката-кредитор за 894 000лв/ проц.птицеферма/, а движимото имущество в проц.птицеферма /съоръжения и машини/ е възложено на банката-кредитор общо за 33 600лв/ 13 800лв + 19 800лв/. Тяжната отчетна стойност била 3 038 649.13лв, като разликата между стойността на възлагане и отчетната стойност на машините и сградите е 2 265 649.13лв.

7/ Ако обектът е работел от 18.02.17г, според одобрения от ДФЗ Бизнесплан-дружеството е трябвало да реализира заложената печалба от 1 436 791.03лв. Към 08.12.15г/когато е издадено Удостоверение за регистрация на животновъден обект/, към 29.03.16г/датата на Анекс към договора с ДФЗ/, към 29.11.16г/когато е издадено Разпореждането/, към 07.12.16г/когато е подадено заявление до ДФЗ за финансиране на разширяване на обекта/, към 09.03.17г/когато е проверката от ДФЗ по повод заявлението за финансиране на разширяване на обекта/- в обекта не се отглеждат патки.

8/ Със заявление за подпомагане № УИН23/04/1/0/02200/07.12.16г/л.137,л.212/ ищецът е кандидатствал за финансиране по мярка 4 "Инвестиции в мат.активи" от "Програма за развитие на селските райони 2014-2020г" . Със Заповед № 03-РД/2613/27.06.18г/л.86/ ДФЗ отказва финансиране в размер на 950 987.16лв /представляващ 50% от стойността на представения проект със заявлението за разширяване на обекта/, като към 07.12.16г/датата на кандидатстване/ и към 09.03.17г/дата на проверка/- обектът не е заселен с патици/след 20.09.16г няма изходящо движение на животни от обекта-л.87/. Видно от Заповедта, ДФЗ отказва финансиране на разширяването на обекта,

тъй като към датата на заявлението /07.12.16г/- в него не се отглеждат животни и така не е спазено изискването по чл.8 ал.1 т.2 от Наредба №9/15г/л.87/. Дружеството е обжалвало тази Заповед/л.154,л.248/, като жалбата е отхвърлена от съда/л.401/.

9/ при първоначалното разглеждане на делото са изслушани две СЗЕ/л.443 и л.542/, според които одобреният от ДФЗ бизнесплан принципно е бил напълно изпълним, като дружеството е имало техническа и кадрова обезпеченост да го реализира, а при автоматизиран процес- двамата души персонал на дружеството /без счетоводителя/ са били достатъчни да отглеждат едновременно 13 500 патки. Според повторната СЗЕ са нужни 353 700лв за закупуване и отглеждане на процесните птици. Повторната СЗЕ потвърждава твърдението на ответника, че е имало и други фактори, препятствали дейността на дружеството в обекта в процесния период, а именно- Заповед от ИД на БАБХ от 10.11.17г/л.197/ за забрана, касаеща и патките, предвид констатирани огнища на птичи грип в РБ. Повторната СЗЕ потвърждава, че последно на 20.09.16г е имало движение на патици от обекта /продадени охранени патки/, а на 19.10.16г последно е можело да постъпят едnodневни патета-според ветеринарномедицинските документи. Последно едnodневни патета са постъпили на 01.09.16г. Ищецът не е имал достатъчно доставени му едnodневни патета, така че да може да достигне пълния капацитет на своята птицеферма на 18.02.17г според бизнесплана си - 108 000 годишно/л.550/. Осъществяването на бизнесплана е започнало на 22.04.16г/ в три еднакви сгради, с двама работници/, на 09.05.16г обектът е работил с пълен капацитет/13 500 патета/, на 01.09.16г са били общо 18 948 патета. Бизнеспланът принципно е можело да се реализира, но само ако има нужното зареждане с едnodневни патета. Т. обаче е нямало, тъй като във Франция е имало птичи грип в периода 02.12.15г-22.03.16г и е имало забрана за внос на техни яйца в РБ/от люпилни Орвия Б.,Франция/. По тази причина ищецът не е можел да зареди достатъчно едnodневни патета/излюпени в РБ, от внесени от Франция яйца/, така че в крайна сметка не е можел да достигне по тази причина до заложените в бизнесплана 108 000 угоени патици до 18.02.17г.

10/ СсчЕ /л.570/ сочи, че принципно дружеството е имало нужната финансова, материална и кадрова обезпеченост да изпълни финансираните от ДФЗ бизнесплан и двата Договора за доставка на отгледани патици. СсчЕ потвърждава претендираната от ищеца разлика между отчетната стойност и цената на възлагането на сградите и машините от обекта на банката-кредитор/ отчетната им стойност действително е посочената от ищеца - 3 038 649.13лв/. СсчЕ сочи, че лихвите, платени от ищеца за забава по овърдрафта в периода м.11.16г-м.06.18г са 17 018.21лв /при претендирани от ищеца 16 838.65лв/.Според бизнесплана- за 2017г и 2018г приходите следва да са общо 2 467 874лв, а печалбата общо за двете години 2017г и 2018г - 908 802лв/ претендирани от ищеца като пропуснатата полза са обаче 1 436 791.03лв/. Според вещото лице тя може да се реализира при пазарни условия. В счетоводството на ищеца са отразени двете прихващания по споразумителните протоколи. След анализ на представените договори за цесия вещото лице намира, че прихващанията са реални. За цялата 2016г/до

01.09.16г/- ищецът е закупил общо 18 948 еднодневни патета/толкова и според повторната СЗЕ/- на обща стойност 280 314.81лв.Според ССЧЕ-по-голямата част от овърдрафта от 650 000лв, не е ползвана за закупуване и отглеждане на патици.Общата задължнялост на ищеца към м.11.16г е 2 322 728.76лв.Ищецът е можел да закупи 13 500 патета.

11/ Ищецът е представил доказателства за наличие на трайни търговски отношения с двамата си съконтрахенти по Договорите за доставки на отгледани патици - ЗП Ст.С. и "АВИСПАЛ"ООД/л.316 и сл./, както и за осъществени от него доставки на френското дружество "Орвия Б." /едно от четирите дружества в Европа, селектиращи пекински патки/- л.356 и сл., л.413 и сл. С тях цели да докаже, че до 29.11.16г дружеството активно е закупувало,отглеждало и продавало на пазарни цени патици, като е имал намерение да прави същото и в проц.обект/но не го е направил само и единствено поради издаденото Разпореждане/.

При така изложената фактическа обстановка, при първоначалното разглеждане на делото е постановено решение № 4499 от 01.07.2022г., с което искът е отхвърлен, тъй като е прието, че не е налице пряка и непосредствена причинно- следствена връзка между отмененото Разпореждане и претърпените вреди. Това е така, защото предвидената с бизнесплана печалба за двете години/2017-2018/, освен че е по-малка от претендираната вреда-пропусната полза, не е реализирана не заради Разпореждането, а заради птичия грип във Франция и РБ, забраните във връзка с това и респ. липсата на достатъчно зареждане на обекта с еднодневни патета. Договорите към двамата съконтрахенти- ЗП Ст.С. и "Ависпал" ООД, не са изпълнени по същата причина, а не поради издаденото Разпореждане. Относно договорът за овърдрафт съдът е приел, че още от 2015г. ищецът има задължнялост, тя нараства и преди Разпореждането вече е 2 322 728.76лв. Следователно финансовите проблеми на дружеството не са в резултат на Разпореждането, а преди него. Ищецът е имал друг, по-ранен Договор за кредит с П.- от 26.06.15г, обезпечен със залог на цялото търговско предприятие, като именно поради неговото неплащане е образувано от П. изп.дело № 135/19г на ЧСИ. По-късно, поради неплащането по овърдрафта, е образувано второ изп.дело- № 792/19г на същия ЧСИ. По първото изп.дело № 135/19г е проведена публична продан на имущество на ищеца, след като П. в качеството си на вискател по второто изп.дело /относно овърдрафта/, се присъединила като кредитор по първото образувано пак от нея изп.дело. Видно от съобщение от ЧСИ до ищеца от 02.10.19г- недвижимото имущество от проц.обект е възложено на банката-кредитор за 894 000лв, а движимото имущество от проц.обект /съоръжения и машини/ е възложено на банката-кредитор общо за 33 600лв/ разликата между стойността на възлагане и отчетната стойност на машините и сградите е 2 265 649.13лв, потвърдена от ССЧЕ/. Както обаче ВАС сочи в аналогичното решение по д.№ 3863/21г на ВАС- продажната цена/цената на възлагане/ при публичната продан зависи от условията на търга и участниците в него, наддавателните им предложения и много други фактори, като в случая няма никаква пряка връзка с отмененото Разпореждане. Щом платените лихви за просрочените вноски по овърдрафта и публичната продан поради общата задължнялост на

дружеството нямат пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с отмененото Разпореждане, още по-малко такава би могло да има между него и претендираната вреда-пропусната полза/законна лихва върху платените лихви за забавени вноски по овърдрафта/. Относно отказът от финансиране от ДФЗ, същият произтича от липсата на зареждане с птици поради птичия грип във Франция. Дори обектът да е бил зареден обаче, съдът е приел, че това не гарантира, че ДФЗ би одобрил финансиране по новия проект/за разширение на фермата/ с оглед значителната обща задлъжнялост /2 322 728.76лв/ на дружеството към този момент, като евентуално одобрено финансиране от ДФЗ би покрило само 50% от разширението на обекта. Как дружеството би набавило другите 50%-за да реализира разширението, не е ясно.

Решението на АССГ е отменено с решение № 6892 от 23.06.2023г. на ВАС, III-то отд-е по адм. дело № 7380/2022г.и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ със следните указания: при новото разглеждане съдът да прецени дали с извършените прихващания задълженията на дружеството към Ст. С. и „Ависпал“ ООД са погасени, отчетени ли са тези прихващания като загуба за дружеството, действително ли са направени и срещу какви задължения на двете страни към ищеца; да прецени дали съдържанието на договор за кредит с „ПИБ“ АД от 26.06.2015г., заради неизпълнението на който е образувано изп. дело № 135/2019г., по което е проведена публичната продажба на имуществото на ищеца, от която се претендират вредите, е свързано с отмененото разпореждане; да установи по каква причина не е било възможно да се обслужва кредита на дружеството, респ. имуществото му е изнесено на публична продажба; да прецени наличието на причинно-следствена връзка между претендираните лихви за забава по договор за овърдрафт и спирането на обекта и забраната да работи; да се произнесе по иска за пропуснати ползи от законната лихва върху платените на „ПИБ“ АД лихви за забава в размер на 4 458,94лв. за периода 01.01.2017г. – 30.10.2022г.; да прецени основателността на иска във връзка с влязлата в сила заповед № 03-РД/2613 от 27.06.2018г. на изпълнителния директор на ДФЗ.

При новото разглеждане на делото:

1/ е изслушано допълнително заключение на вещото лице по ССЧЕ, според което след извършените прихващания задълженията на ищеца към ЗП Ст. С. и „Ависпал“ ООД са погасени изцяло. Прихващанията са отчетени по сметки 499 и 498, и сметка 609 в общ размер от 1 930 520лв., което е намерило отражение в годишната оборотна ведомост на дружеството и в годишния счетоводен отчет – ОПР за 2020г. като други разходи в раздел А в размер на 1 931 000лв. Прихванати са от задължение на ЗП Ст. С. към ищеца по уведомление по договор за продажба на вземане от 20.02.2020г. в размер на 700 000лв., отразено в счетоводството на ищеца по сметка 498 и в годишната оборотна ведомост на дружеството; от задължение на „Ависпал“ ООД към ищеца по уведомление от договор за продажба на вземане от 20.02.2020г. в размер на 1200000лв., отразено в счетоводството на ищеца по сметка 498 и в годишната оборотна ведомост на дружеството. Договор за кредит с „ПИБ“ АД от 26.06.2015г., заради неизпълнението на който е образувано изп. дело №

135/2019г., няма връзка с процесното разпореждане, тъй като задълженията по него са платени към датата на процесното разпореждане – 29.11.2016г. Към тази дата ищецът е имал други текущи задължения, описани подробно в таблица 1 към заключението в общ размер на 2 322 728,76лв., вкл. и по овърдрафт към П.. В тази връзка П. е присъединил се кредитор по посоченото изпълнително дело, по което са продадени всички активи на дружеството.

2/са представени нотариално заверени на 10.06.2016г. договори за доставка на отгледани патици със ЗП Ст. С. и „Ависпал“ ООД, сключени съответно на 13.05.2016г. и 17.05.2016г. Видно от удостоверение от нотариус Н. на л. 145, същите са заверени за верност на преписи с приносител П. П..

3/ е изслушано допълнително заключение на вещото лице по ССЧЕ, според което дружеството ищец е разполагало с необходимите парични средства да насили животновъдния обект с 13500бр. патици. Съгласно бизнес-плана за периода 29.11.2016г. – 03.12.2018г. дружеството е имало финансова възможност и е могло да закупи 216000бр. патета за сумата от 410967,18лв., която сума е финансирана освен от основната дейност, така и от овърдрафт в размер на 650000лв. от П. АД. Относно извършените цесии по договор за продажба на вземане от 17.09.2018г., вещото лице е установило, че и цедента „Агровал БГ“ ЕООД, и цесионера „Ависпал“ ООД са отразили в счетоводствата си съответните споразумителни протоколи за извършените цесии. Същите са отразени и в счетоводството на длъжника. Относно извършените цесии по договор за продажба на вземане от 20.02.2020г., вещото лице е установило, че и цедента „Бора инвестмънт“ ООД не е регистрирано в България и не може да се извърши счетоводна справка, но цесионера „Сами мийт БГ“ ООД е отразил в счетоводството си съответните споразумителни протоколи за извършените цесии. Същите са отразени и в счетоводството на длъжника. Същото – и по отношение на цедираното вземане от „Бора инвестмънт“ ООД срещу ЗП Ст. С. на „Сами мийт БГ“ ООД. Относно извършените цесии по договор за продажба на вземане от 10.03.2020г., вещото лице е установило, че и цедента „Локал Асетс Мениджмънт енд Рисорсис“ АД, и цесионера „Сами мийт БГ“ ООД не са отразили в счетоводствата си съответните споразумителни протоколи за извършените цесии. Относно договор за паричен заем от 27.08.2018г., същият е осчетоводен от ищеца като заемополучател и от „Ависпал“ ООД като заемодател. В осз вещото лице пояснява, че договорът е осчетоводен през 2019г., тъй като разходният ордел е от 2019г.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Налице е първата предпоставка за основателност на иска по чл.1 от ЗОДОВ-отменен като незаконосъобразен адм.акт. Разпореждането е отменено на 03.12.18г. То е издадено на основание чл.131, ал.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (отм.). Съгласно чл.131, ал.1 ЗВМД (отм.) при извършване на проверки в обектите по чл. 129, ал.1 контролните органи установят нарушения, в зависимост от вида и тежестта им те предприемат една или няколко от следните мерки: 1. дават указания, в които определят срокове за отстраняване на нарушенията; 2. налагат забрани; 3. разпореждат унищожаване или насочване за термична или химична преработка на суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и

продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки и комбинирани фуражи. Мерките по ал. 1 се прилагат: по т. 1 - с предписание; по т. 2 и 3 - с разпореждане. В тридневен срок след изтичане на срока за отстраняване на нарушенията, посочени в предписанието, ветеринарният лекар, който го е издал, извършва проверка и в случай че нарушенията са отстранени, отразява това в предписанието, като поставя дата, подпис и щемпел. Когато нарушенията, посочени в разпореждането по ал. 2, т. 2, са отстранени преди изтичане на определения срок, собственикът или ползвателят на обекта уведомява ветеринарният лекар, който в тридневен срок извършва проверка и в случай че нарушенията са отстранени, отменя забраната.

В разпореждането не е вписано, че подлежи на предварително изпълнение, не е посочено и правно основание, за да се направи еднозначен извод, че то е било издадено на основание чл.253, ал.1, т.4 ЗВМД (отм.). Целите на държавния санитарен контрол, при упражняването на който се издават актове по чл.253 ЗВМД (отм.), са свързани с предотвратяване на възможна опасност за здравето на хората от суровини, продукти и храни от животински произход или от заразни болести по животните. В случая обаче е установено, че обектът не е бил населен с патици, а предписанието се отнася до начина на функциониране на животновъдния обект, което има отношение към провеждането на друг вид контрол - контрол по здравеопазването. Съгласно чл.130 ЗВМД (отм.) контролът по здравеопазването се извършва чрез: ветеринарномедицински проверки в обектите по чл. 129 и на документацията в тях, както и чрез прилагането на принудителни административни мерки. Щом предписанието е издадено на основание чл.131, ал.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (отм.) и е обвързващ страните в правоотношението акт, тъй като е влязло в сила, то и разпореждането за спиране на дейността на обекта до изпълнение на предписанието следва да се определи като акт, с който се налага принудителна административна мярка от вида на посочените в чл.131, ал.1, т.2 ЗВМД (отм.). Жалбата срещу този вид актове спира изпълнението им, което води до извод, че дейността на животновъдния обект не е била възпрепятствана с издаването на разпореждането от 29.11.2016 г. Дори да се приеме, че разпореждането е подлежало на предварително изпълнение, ищецът е могъл да изпълни Предписание №18/29.11.16г /срокът е бил 01.02.17г./. Могъл е да оспори П./не го е сторил/ и то е влязло в сила- но не го е изпълнил/дори след срока 01.02.17г/. Всичко това сочи, че чрез поредица от непредприети адекватни правни действия, ищецът сам се е поставил в положение обектът му да не работи.

Относно втората предпоставка съдът намира, че претендираните вреди са доказани само частично в хода на производството, но дори и за доказаните не е налице пряка и непосредствена причинно- следствена връзка между отмененото Разпореждане и доказаните вреди/третата предпоставка за основателност на Иска по чл.1 от ЗОДОВ/. Съображенията на Съда за този извод са следните:

1/ ССЧЕ потвърждава, че предвидената по бизнесплана печалба за 2017г и 2018г е 908 802лв /претендирани от ищеца като вреда-пропусната полза са

обаче 1 436 791.03лв, представляващи предвидена с бизнесплана печалба- за изрично посочения в уточняваща ИМ период 29.11.16-03.12.18г/. Повторната СЗЕ/а дори и първоначалната СЗЕ/ и ССЧЕ потвърждават, че принципно бизнеспланът е можело да се изпълни в пазарни условия, фактите по делото не сочат причинно-следствена връзка между загубите на "Сами мийт БГ" ЕООД и разпореждането за спиране на животновъдния обект. Нещо повече, от представени от ветеринарния лекар, обслужващ обекта, (д-р Г.) ветеринарномедицински свидетелства е видно, че от 20.09.2016г. няма изходящо движение на животни от обекта. Т.е. два месеца преди издаването на процесното разпореждане, животновъдния обект вече не е функционирал. Както беше отбелязано, издаденото предписание не е бил обжалвано от дружеството и е влязло в сила, което е породило задължение за изпълнението му. Единствено липсата на рационално стопанско поведение на ищеца е могло да доведе до икономически загуби. Указаните в предписанието дейности са от такъв вид, че адресатът не би бил затруднен да ги изпълни в кратък срок, още повече, с оглед твърдението му, че към този момент е разполагал с финансова, материална и кадрова обезпеченост. Изграждането на непрекъсната ограда и обособяването на вход на място за временно съхраняване на тор, както и обозначаване на металните силози на съхранение на фураж и пелети, не е изисквало нито дълъг период от време, нито значителни финансови средства. Дружеството е имало както задължение, така и възможност да изпълни предписанието и да възобнови работата на птицефермата. Освен че ищецът е бил обвързан с административноправно задължение за изпълнение на предписанието, няма икономическа логика, която да обясни бездействието му, още повече с оглед твърдението, че е имал подписани договори, които е трябвало да изпълнява, както и намерението му да кандидатства за безвъзмездно финансово подпомагане пред Държавен фонд „Земеделие“, което е сторил на 07.12.2016 г. непосредствено след затварянето на птицефермата. Договорите към двамата съконтрахенти- ЗП Ст.С. и “Ависпал” ООД не са изпълнени по същата причина, а не поради издаденото Разпореждане. Дори да се приеме, че двата договора имат достоверна дата, цялостното поведение на търговците по тях поставя под съмнение намерението им за реално изпълнение– липсват фактури за закупуване на суровини, които да установят действителното намерение на ищеца да ги изпълни; договорите не са прекратени, въпреки изпратените незабавно уведомления за невъзможността на ищеца да ги изпълни; калкулирането на неустойка върху цената на договорите за 2 год.период, въпреки уведомлението за невъзможност за изпълнение. Договорите за прихващане също нямат достоверна дата, а и не е ясно какви точно са задълженията на съконтрахентите на ищеца, които той е закупил в период, когато цялото му имущество е продадено по изп. дело № 135/2019г.

2/ Относно Договора от 26.04.16г за овърдрафт с П. /платените лихви за забавени вноски по него до 30.06.18г, претендираните като пропусната полза-законни лихви върху тези платени лихви за просрочени вноски, както и продажбата на обекта поради спрени плащания след 30.06.18г /сгради,машини и съоръжения/ на публична продан- на цена под отчетната им стойност/, Съдът намира, че: ССЧЕ сочи, че лихвите, платени от ищеца за

забава по овърдрафта в периода м.11.16г-м.06.18г, са 17 018.21лв /при претендирани от ищеца 16 838.65лв/. Овърдрафтът от 650 000лв обаче е отпуснат за оборотни средства и заплащане на текущи задължения, като само малка част от него е изразходвана за проц. обект и проц.патета/според ССЧЕ/, като е следвало да се издължи до 30.05.19г/според Анекс №3 към договора/. Разпореждането е от 29.11.16г, но ищецът е плащал вноските си/макар и със закъснение/- до 30.06.18г. Което доказва, че въпреки Разпореждането, ищецът е реализирал печалба от други свои дейности/извън спрения от експлоатация проц.обект/ и с нея е покривал вноските, както и че овърдрафтът не е бил отпуснат само и единствено заради проц.обект и респ. вноските по него не е следвало да се покриват само от реализирана печалба от проц.обект/в този смисъл и доводите на ВАС от аналогичното решение по д.№ 3863/21г на ВАС /. Към 31.12.16г /а Разпореждането е от 29.11.16г/, ищецът е имал обща задлъжнялост- видна от публикувания му отчет от АВ-ТР/към всякакви други субекти/. ССЧЕ сочи, че общата задлъжнялост конкретно към края на м.11.16г е в общ размер на 2 322 728.76лв. Видно от публикувания отчет от АВ-ТР, към края на предходната 2015г ищецът също е имал задлъжнялост/през 2016г нараства/. От това следва изводът, че още от 2015г ищецът има задлъжнялост, тя нараства и преди Разпореждането вече е 2 322 728.76лв/не само към П./Следователно финансовите проблеми на дружеството не са в резултат на Разпореждането, а преди него. Ищецът е имал друг, по-ранен Договор за кредит с П.- от 26.06.15г, обезпечен със залог на цялото търговско предприятие, като именно поради неговото неплащане е образувано от П. изп.дело № 135/19г на ЧСИ. По-късно, поради неплащането по овърдрафта, е образувано второ изп.дело- № 792/19г на същия ЧСИ. По първото изп.дело № 135/19г е проведена публична продажба на имущество на ищеца, след като П. в качеството си на възискател по второто изп.дело /относно овърдрафта/, се присъединила като кредитор по първото образувано пак от нея изп.дело. Видно от съобщение от ЧСИ до ищеца от 02.10.19г-недвижимото имущество от проц.обект е възложено на банката-кредитор за 894 000лв, а движимото имущество от проц.обект /съоръжения и машини/ е възложено на банката-кредитор общо за 33 600лв/ разликата между стойността на възлагане и отчетната стойност на машините и сградите е 2 265 649.13лв, потвърдена от ССЧЕ/. Както обаче ВАС сочи в аналогичното решение по д.№ 3863/21г на ВАС- продажната цена/цената на възлагане/ при публичната продажба зависи от условията на търга и участниците в него, наддавателните им предложения и много други фактори, като в случая няма никаква пряка връзка с отмененото Разпореждане. Щом платените лихви за просрочените вноски по овърдрафта и публичната продажба поради общата задлъжнялост на дружеството нямат пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с отмененото Разпореждане, още по-малко такава би могло да има между него и претендираната вреда-пропусната полза/законна лихва върху платените лихви за забавени вноски по овърдрафта/.

3/ Дружеството е кандидатствало на 07.12.16г за фин.помощ от ДФЗ , но вече по друга мярка, с проект - разширение на вече реализираната ферма/тя е реализирана по предходно финансиране от ДФЗ/. Към датата на

кандидатстване в обекта е нямало патета /било е издадено и Разпореждането от 29.11.16г/. Закономерно ДФЗ е отказала по тази причина/обектът не функционира/- да одобри такова финансиране, като Съдът е потвърдил отказа на ДФЗ-по жалба на дружеството/представено е съд.решение/. Дори обаче да не беше издадено Разпореждането, това съвсем не означава, че обектът към 07.12.16г щеше да функционира и да е зареден с патета, а дори да беше зареден- това не гарантира, че ДФЗ би одобрил финансиране по новия проект/за разширение на фермата/- възможни са много причини за отказ на ДФЗ. Към този момент дружеството вече е имало значителна обща задлъжнялост /2 322 728.76лв/, а евентуално одобрено финансиране от ДФЗ би покрило само 50% от разширението на обекта. Как дружеството би набавило другите 50%-за да реализира разширението, не е ясно. Съдът намира, че не Разпореждането е причина ДФЗ да не одобри финансиране на разширението на обекта. Ищецът е кандидатствал по този проект с ясното съзнание, че не отговаря на изискванията да бъде одобрен от ДФЗ /няма 50% собствено финансиране и обектът му не е бил зареден с патета-не заради Разпореждането/. Още повече, че жалбата срещу заповед № 03-РД/2613 от 27.06.2018г. на изпълнителния директор на ДФЗ е отхвърлена от съда, а пропуснатите му ползи, които претендира, са претърпени от нея, а не от процесното разпореждане. В самата заповед изрично е отбелязано също, че след 20.09.2016г. няма изходящо движение на животни от животновъдния обект, т.е. същият не функционира още преди издаденото разпореждане за спиране на експлоатацията му.

4/ относно законна лихва върху платените на П. лихви за забава в общ размер на 4 458.94лв. в периода 01.01.17г.- 30.10.20г./датата на ИМ/, същата следва главния иск и доколкото съдът приема, че заплатените суми за лихви за забава по договора за овърдрафт не са в причинна връзка с отмяната на процесното разпореждане, то и акцесорната претенция се явява неоснователна. Още повече, че анатоцизъм е допустим само при изрична уговорка между търговци, а не при съдебна претенция срещу държавно учреждение.

В заключение съдът намира, че загубите на ищеца се дължат на негови действия и бездействия и не са в пряка причинна връзка с отменения административен акт. Налице е съпричиняване на вреди от страна на ищеца по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД, тъй като поведението на ищеца изцяло е допринесло за настъпването на вредите, което изключва отговорността на ответника по иска.

Поради това искът като неоснователен и недоказан следва да се отхвърли в цялост.

При този изход на спора, на осн. чл. 10 ал.1 и ал.3 от ЗОДОВ на ответника се следват разноските по делото/списък на л.153/- общо 1200лв за експертизи; 123 728,67лв. без ДДС + 24 745,73лв. ДДС- договорен и внесен по банков път адвокатски хонорар, неоспорен от ищеца.

Водим от горното и на осн.чл. 1 от ЗОДОВ, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Иск по чл.1 от ЗОДОВ за обезщетение за имуществени вреди в размер на 6 605 244.92лв /4 213 007.79лв преки вреди и 2 392 237.13лв пропуснати ползи/, претендирани като настъпили в резултат на отменено на 03.12.18г Разпореждане № 04/29.11.16г за спиране експлоатацията на животновъден обект, издаден от гл.инспектор в ОДБХ-С. област, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на ИМ/30.10.20г/- до окончателно изплащане на сумата, предявен с Искова молба вх.№ 34126/30.10.20г от "САМИ МИЙТ" ЕООД-С. с представляващ Р.М., допълнена с уточняваща ИМ от 23.12.20г, против ОДБХ-С. област.

ОСЪЖДА "САМИ МИЙТ" ЕООД-С. с представляващ Р.М. да заплати на Областна Дирекция за безопасност на храните- С. област сумата от 148 474,40лв., представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: